

מאז 1962 קהילה ויצירה יהודית

פעילויות הקהילה מתקיימות בסיוע הסוכנות היהודית לארץ ישראל

שבת ויקהל, כב' אדר א' תשע"א, 26.02.11

תפילה אישית

מאת: ראובן רוזנפלדר

"אלוהים שלי, רציתי שתדע" – כך פותח עוזי חיטמן את שיר הילדים הנפלא שלו, שמילותיו הפשוטות לכאורה, ומנגינתו הקולחת, נארגות למסר עמוק וכלל לא קל. בתפילת יחיד בשבת זו רציתי אני שתדע, אלוהים, שלאחרונה בעת טיול מרתק בדרום הודו, נוכחתי שוב עד כמה מושרשת בכל בני האדם הכמיהה אליך, המשיכה אל קרבך, האמונה בכוחך, הצורך בברכתך. ראיתי שוב, שהמניע האמוני הוא אוניברסלי, והוא נפרש באופן רוחבי - על פני כל היבשות, ובאופן אנכי - לאורך כל ההיסטוריה, מן האדם הקדמון לפני אלפי שנים ועד למדען המחשב בימינו.

אלוהים, האם קיים הבדל מהותי במניע בין הינדואי, עני ככל שיהיה, המעטר בזר פרחים יקר את פסלו של גאנש בדמות פיל, לבין מוסלמי המוצא פינה קטנה בכל מקום לפרוש את שטיח התפילה שלו, לבין יהודי העומד בכניסה לבית הכנסת בסתם יום של חול, ומצפה לעשירי למניין?

ואכן, בקהילה זו אנו אומרים בתפילת "עלינו" – "שנתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו". כלומר, אנו מנסחים את ייחודנו על דרך החיוב, ואין אנו גורסים את ההשוואה הגורפת השוללת אחרים, "שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה".

בימים אלה, כשהבידול על דרך שלילת האחר, שלא לומר על דרך השנאה אליו, גוברת בציבוריות שלנו, עזור לנו לשמור ואף לטפח פתיחות מחשבתית, ולא פחות מזה פתיחות רגשית, המובילה להבנה ולא להזרה, לשיח ולא להסתגרות. זכור נא, אלוהים, שכבר לפני שנים כתב עוזי חיטמן באותו שיר, "ולא היה מלאך, ולא היה שלום, הוא מזמן הלך, ואני - עם החלום." עדיין אנו עם החלום. קרבנו סוף סוף להגשמתו, ולא להרחקתו מאיתנו עוד ועוד.

- ראובן רוזנפלדר